

[Jensen-Broby.]

at leve under, der skal hjælpes, og jeg tilsiger mit Partis Støtte til at gøre et Arbejde i Udvalget for at faa disse Ændringer gennemført.

Drachmann: Dette Lovforslag er jo, som de ærede foregaaende Talere har berørt, en gammel Kending, saa der er ikke for mig nogen Anledning til at komme med principielle Betragtninger. Vi indtager samme velvillige Stilling som tidligere, og jeg henviser til mine Udtalelser ved tidligere Lejligheder om denne Sag. Driftsaaenene til Industri og Haandværk har været paa deres Plads og har utvivlsomt gavnet meget. De Tab, der maatte komme, har været rimelige i Forhold til det, der er vundet, og vi kan derfor gaa med til den her foreslaaede Forlængelse.

Den foregaaende Taler var inde paa Landvindingstilskuddene til de nye Produktioner. Det vil altid være vanskeligt, naar man ikke vil skabe usund Konkurrence til i Forvejen bestaaende Produktioner — og det er jo ikke Lovens Mening —, at finde saadanne egnede Felter. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, hvis store Interesse for denne Sag glædede mig og maaske ogsaa overraskede mig noget, alligevel vil blive lidt skuffet, fordi der, som sagt, er stærkt begrænsede Muligheder, just hvad angaar denne Side af Sagen.

Maa jeg lige, medens jeg er ved det ærede Medlem, gøre endnu en Bemærkning til ham. Det ærede Medlem fremstiller det, som om Industrien i dette Land har alt, hvad den ønsker, baade god Beskæftigelse og endnu mere Beskyttelse ved Valutaloven. Jeg tror, at man skal holde lidt inde med denne Tale. Det er muligt, at der har været heldige Konjunkturer, hvad det nu end skyldes — maaske Valutaloven ogsaa i nogen Grad har bidraget dertil —, men disse Tider er forbi, og det vil jeg gerne bede det ærede Medlem og andre skrive sig bag Øret. Valutaloven fordyrer nu i stor Udstrækning Raavarerne for Industrien, samtidig med at den paafører den en Konkurrence af Færdigvarer, som kommer udefra, og som netop kommer ind her i Landet udvekslede som Tuskhandelsobjekter til Fordel for Landbrugseksportens Afsætning ude omkring. Derfor tror jeg, at man skal holde inde med at fremstille Industrien som særlig begunstiget. Til Gengæld er jeg ganske enig med det ærede Medlem om, at man af al Magt skal søge at støtte Haandværket, men saa vidt jeg har set, er dette ogsaa sket hidtil. Der er dog ingen Tvivl

om, at Forsigtighed er paa sin Plads ogsaa paa dette Felt, og jeg ved, at Forsigtighed udvises fra Handelsministeriets Side.

Hvad derimod angaar det, som vel egentlig er det mest betydelige i denne Sag, nemlig Eksportkreditten, maa vi fra vor Side beklage, at det meget smukke Billede, som hidtil har tegnet sig med Hensyn til Eksportkreditens Udvikling, er blevet noget formørket gennem de Forhold, der knytter sig til Vølund-Sagen. Jeg tror at maatte sige det saaledes, at vi fra vor Side er principielt meget bekymrede ved at se Staten gaa aktivt ind som Aktionær i et Industriforetagende. Jeg vil gerne, saa stærkt jeg kan, understrege, at Konkurrenceforholdene for den danske Industri, maaske ikke mindst netop for Jernindustrien, saa sandt er svære nok i Forvejen, saaledes at vi meget nødt ser disse Vanskeligheder forøget ved en Statsinteresse i en aller anden Fabrik. Vi maa derfor fra vor Side kræve alle Oplysninger om denne Sag forelagt i Udvalget — disse Forhold egner sig overhovedet bedst til Drøftelse i et Udvalg —, saaledes at vi bliver ganske klar over, hvad der er sket, og ogsaa faar tilsikret fra den højtærede Handelsministers Side, at man vil respektere de Forhold, jeg her har fremdraget. Jeg er sikker paa, at den højtærede Minister selv er opmærksom paa dette. Endnu en Gang understreger jeg over for de uendelig mange Fraser om Prissammenlutninger og Aftaler inden for den danske Industri, at den danske Industri netop i de Nedgangstider, vi nu har, saa sandelig er ved at æde hinanden snarere end det modsatte, og at man derfor ikke skal gøre Konkurrenceforholdene, der i Forvejen er vanskelige, kunstigt usunde ved en Statsinteresse, som maaske paa en eller anden Maade kan gøre sig gældende.

Ellers har vi fra vor Side kun godt at sige om Eksportkreditten. Saaledes som Verden en gang er blevet, en Verden, hvor hverken Menneskene eller Konkurrenceforholdene er blevet bedre, kan disse Ordninger slet ikke undværes. I andre Lande ser vi dem jo gennemført overalt med gode Resultater. I nogle Lande, tilmed Lande, der har en ubehagelig Betydning for os, er disse Ordninger endda betydelig skrappere, som det hedder, idet de ikke alene yder Eksportkreditter, men ogsaa Subventioner, Tilskud, maskerede eller aabne som netop i høj Grad kommer til at paavirke vor Industris og vor hele Produktions Konkurrencedygtighed.

Med disse Ord vil jeg gerne tilsige en velvillig Stilling fra vor Side over for Lov-